

ANDREA GRECI

COURMAYEUR

MONT BLANC

NAJPIĘKNIEJSZE TRASY HIKINGOWE

Tytuł oryginalny: Escursioni a Courmayeur
Tłumaczenie z j. włoskiego: Marta Starosolska, Andrzej Starosolski
Adjustacja i korekta: Artur Figarski
Projekt składu i skład: Sabina Suchy
Projekt okładki: Sabina Suchy

Fotografia na pierwszej stronie okładki: shutterstock.com
Fotografie w książce pochodzą z archiwum Autora, o ile nie zaznaczono inaczej.
istockphoto.com: 168, 220, Shutterstock.com: 102, 194, Stock.adobe.com: 10, 30

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji. Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Jacek Włodarczyk Book Marketing Research Sp. z o.o.

Helion S.A.
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel. 32 230 98 63
e-mail: redakcja@bezdroza.pl
www: <https://bezdroza.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!
Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres
<https://bezdroza.pl/user/opinie/bethda>
Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie I, 2024
ISBN 978-83-283-6981-8
© Idea Montagna Editoria e Alpinismo 2016, 2021
Polish edition copyright © 2024 by Helion S.A.
Printed in Poland.

WSTĘP

Przez wieki nazywano ją Górą Przeklętą. Mont Maudit, Mont Mallet, Mont Malay – nazwy te wzbudzały strach i respekt. Później, w samym środku epoki oświecenia, kiedy zakończyła się „pozioma” eksploatacja globu, a zainteresowanie odkrywców przeniosło się na górskie szczyty, Góra Przeklęta stała się Białą Górą i utraciła swoją złowrogą reputację, która ją do tej pory wyróżniała. Zaczęto na nią patrzeć nowymi oczami, od tej pory była górą, którą warto badać, obserwować, podziwiać, a przede wszystkim zdobywać. Prymat wysokości sprawił, że stała się pierwszym czterotysięcznikiem, który zdobyto w rozpoczętym wyciągu na najwyższe szczyty Alp. Na wierzchołku jako pierwsi stanęli Jacques Balmat i Michel Paccard, jednak inicjatorem i siłą napędową całego przedsięwzięcia był szczerze oczarowany górą Horace Bénédicte de Saussure. Dzień 8 sierpnia 1786 roku tradycyjnie uznaje się za początek współczesnego alpinizmu. Dziś Mont Blanc jest symbolem, nazwa ta automatycznie przywołuje concept góry i szczytu. Ponieważ z taką łatwością można go obserwować z położonych u jego podnóży dolin, bywa często stereotypowym wyobrażeniem, podobnie jak znaczna część spektakularnych grup górskich. Gęsta sieć szlaków często trzyma turystę górskiego z daleka

od tej fortecy skały i lodu, która składa się na właściwy masyw dostępny niemal wyłącznie dla alpinistów. Jednocześnie proponowane szlaki pozwalają zrozumieć złożoność tej grupy górskiej, doświadczyć mnogości niespodzianek i podziwiać oszałamiające i zaskakujące krajobrazy. Rozległe, porośnięte trawą grzbiety, płaskowyże pochodzenia lodowcowego i malownicze przełęcze każdemu wędrowcowi umożliwiają podziwianie bezkresnych widoków oraz zrozumienie, jak złożony i różnorodny jest mikrokosmos masywu Mont Blanc. Ponadto, gdy zawędrujemy w odludne doliny i ciche kotłiny położone wzdłuż doliny La Thuile lub gdy udamy się na szlaki biegnące u podnóży gór w dolinie Valdigne – górnej części Doliny Aosty, będziemy mieć okazję wejść w bardziej autentyczny kontakt z górami, dostępny każdemu zaciekawionemu i uważnemu turyście, który będzie wiedział, jak odczytywać ślady zarówno historii, jak też człowieka i przyrody. Być może zresztą to właśnie góry, jako część zbiorowego imaginarium człowieka, są źródłem największych zachwytów, jeśli spojrzymy na nie nowymi oczami – tak, jak widzieli majestatyczny masyw Mont Blanc jego pierwsi zdobywcy.

Andrea Greci

Kup książkę

Poleć książkę

SPIS TREŚCI

INFORMACJE PRAKTYCZNE

U PODNÓŻY GIGANTÓW: COURMAYEUR, LA THUILE I VALDIGNE	13
JAK KORZYSTAĆ Z PRZEWODNIKA	21
W RAZIE NAGŁEGO WYPADKU: JAK WEZWAĆ POMOC	23
JAK DOJECHAĆ	24
POMOCNE INFORMACJE I NUMERY TELEFONÓW	24
UWAGI	25
MAPY	25
BIBLIOGRAFIA	26
BAZA WYPADOWA	27
PODZIĘKOWANIA	29

DOLINA VAL VENY

1 MONT CHÉTIF	32
Punkt widokowy na grupę Mont Blanc	
2 JEZIORA LAC CHÉCROUIT I LAC DES VESSES	38
Odbijające się w jeziorach skały i lód	
3 PRZEŁĘCZ COL DE LA YOULA I MONT FORTIN	44
Długie widokowe przejście	
4 MONT FORTIN I PRZEŁĘCZ COL DES CHAVANNES	50
Ogromne przestrzenie doliny Val Veny	
5 SCHRONISKO RIFUGIO ELISABETTA	56
Spacer wśród światła i barw	
6 PRZEŁĘCZ COL DES CHAVANNES	60
Szlakiem Alta Via	
7 PRZEŁĘCZ COL DE LA SEIGNE	68
Przyroda i historia w dolinie Val Veny	
8 SCHRON BIVACCO HESS	74
W sercu dzikiej części masywu Mont Blanc	
9 SCHRON BIVACCO RAINETTO	80
U progu wysokich gór	
10 JEZIORO LAC DU MIAGE	86
W poszukiwaniu tajemnic alpejskich lodowców	
11 OGRÓD MIAGE - JARDIN DU MIAGE	92
Krajobraz w czasie ciągłej transformacji	
12 SCHRONISKO RIFUGIO MONZINO	96
W bliskim sąsiedztwie Aiguille Noire	

DOLINA VAL FERRET

13 SCHRONISKO RIFUGIO BOCCALATTE-PIOLTI	104
Orle gniazdo u podnóży Grandes Jorasses	
14 SCHRONISKO RIFUGIO DALMAZZI	108
W granitowym sercu masywu	
15 SCHRONISKO RIFUGIO ELENA	112
Łąki i widoki w górnej części doliny Val Ferret	
16 SCHRON BIVACCO FIORIO	118
Urok gór wysokich	
17 PRZEŁĘCZ COL GRAND FERRET	124
Na szlaku Tour Mont Blanc	
18 HALE ARP GIUÉ DÉSOT I ARP NOUVA DI MEITEN	128
Odkrywając dolinę Val Ferret	
19 SCHRONISKO RIFUGIO BONATTI	134
Łatwo dostępna wycieczka do podnóży Giganta	
20 PRZEŁĘCZ COL DE MALATRA	138
Różne twarze Mont Blanc	
21 SZCZYT TÊTE ENTRE DEUX SAUTS	144
Pocztówka z widokiem na Mont Blanc	
22 PRZEŁĘCZ COLLE BATTAGLIONE AOSTA	150
W poszukiwaniu ciszy	
23 SCHRONISKO RIFUGIO BERTONE	156
Pierwsze spojrzenie na masyw Mont Blanc	
24 SZCZYTY MONT DE LA SAXE I TÊTE DE LA TRONCHE	160

DOLINA VAL SAPIN

25 SCHRONISKO RIFUGIO BERTONE	170
Niespodziewana odsłona Mont Blanc	
26 SZCZYTY MONT DE LA SAXE I TÊTE DE LA TRONCHE	174
27 SZCZYT TÊTE DE LICONY (TESTA DI LICONI)	180
Niekończące się horyzonty	
28 PŁASKOWYŻ LA SUCHE	188
Zielony dywan z widokiem	

DOLINA VALDIGNE

29	SZCZYT TÊTE DE LICONY (TESTA DI LICONI).....	196
	Zachwycającą trasą pełną niespodzianek	
30	DOLINA VALLON DE PLANAVAL.....	206
	Wędrując w ciszy	
31	POINTE FETITA.....	210
	Panoramiczna pętla	
32	HALA PROMOUD I PRZEŁĘCZ PASSO ALTO	216
	Kolory jesieni, bezkresne przestrzenie	

DOLINA VALLE DI LA THUILE

33	SZCZYT MONT CRAMMONT	222
	Punkt obserwacyjny Horace'a Bénédicte de Saussure'a	
34	PRZEŁĘCZ COL DE LA YOULA.....	228
	Poza utartymi szlakami	
35	PRZEŁĘCZ COL DES CHAVANNES.....	234
	Bezkresne przestrzenie Alp Zachodnich	
36	PRZEŁĘCZ COLLE DI BASSA SERRA.....	238
	Wędrując wśród jezior	
37	SZCZYT BELLA VALLETTA I MONT VALAISAN.....	244
	Niezwykłe widoki i ślady historii	
38	WODOSPADY RUTOR	250
	Siła wody	
39	JEZIORA LACS DE LA BELLE COMBE.....	254
	Małe klejnoty wartę odkrycia	
40	SCHRONISKO RIFUGIO DEFFEYES I PRZEŁĘCZ COL DE PLANAVAL	260
	Wspaniały szlak edukacyjny	
41	PRZEŁĘCZ PASSO ALTO.....	268
	Emocje na szlaku Alta Via	
42	KOPALNIE LA THUILE I PRZEŁĘCZ COL DE LA CROIX	272
	Wspomnienia przeszłości	
43	JEZIORO LAC D'ARPY I PRZEŁĘCZ COL DE LA CROIX	278
	Esencja piękna	
44	JEZIORO LAGO DI PIETRA ROSSA I SZCZYT BECCA POUENENTA	284



▲ Kwitnąca wierzbowica na tle lodowca Ghiacciaio del Rutor, w drodze na przełęcz Col Planaval.

Kup książkę

Poleć książkę

SCHRONISKO RIFUGIO ELENA

ŁĄKI I WIDOKI W GÓRNEJ CZĘŚCI DOLINY VAL FERRET



DŁUGOŚĆ TRASY
4,7 km



CZAS PRZEJŚCIA
2:30 h



ŁATWA

Schronisko Rifugio Elena poza tym, że stanowi bazę wypadową na szlaku Tour du Mont Blanc, może być celem przyjemnej, trwającej pół dnia wycieczki, która pozwala dotrzeć do zielonych, górnych partii doliny Val Ferret i jezora lodowca Ghiacciaio di Prè de Bard (lub Prè de Bar). Opisana trasa podejścia do schroniska w całości biegnie szeroką, wygodną, nieutwardzoną drogą, a zatem można się na nią wybierać już na początku lata, a także, co często jest możliwe, nawet późną jesienią.



▼ Schronisko Rifugio Elena.



Kup książkę



MIEJSCE STARTU:
Arnouva (1775 m)



NAJMNIEJSZA WYSOKOŚĆ:
1775 m



NAJWIĘKSZA WYSOKOŚĆ:
2065 m



PRZEWYŻSZENIE:
290 m



BAZA TURYSTYCZNA:
Schronisko Rifugio Elena



WODA:
brak



ZAŁECANY OKRES:
czerwiec-październik



ZAŁECANA PORA DNIA:
cały dzień



DLA RODZIN Z DZIEĆMI:
>0



DOJAZD I PARKING:

z Courmayeur jedziemy w kierunku Entrèves i dolin Val Ferret i Val Veny. Po wyjeździe z miejscowości kierujemy się znakami na dolinę Val Ferret. Mijamy Entrèves i przejeżdżamy całą dolinę, docierając do małego mostu nad rzeką Dora di Ferret w przysiółku Arp Nuova (lub Arnouva), a następnie do strefy parkingowej z rosnącymi gdzieniegdzie modrzewiami. W sierpniu, kiedy parkingi są przepełnione, droga w Lavachey zamykana jest dla ruchu samochodowego (w pobliżu mostu Ponte di Freboudze, Freboudge na mapach, 1641 m). W przypadku wzmożonego ruchu także w środkowej części doliny zakaz ten może obowiązywać od przysiółka Planpincieux (1583 m), lub nawet, co zdarza się rzadko, już w La Palud (parking na wysokości 1437 m). W szczycie sezonu komunikację między Courmayeur a doliną Val Ferret zapewniają kursujące na tym odcinku autobusy.

Poleć książkę

TRASA

Od przysiółka **Arnouva** (1775 m) idziemy szeroką i wyraźną, nieutwardzoną drogą, która biegnie w kierunku górnej części doliny (oznaczenia szlaku 24, znaki do schroniska Rifugio Elena). Po krótkim, niemal płaskim odcinku i za odbiciem (1787 m) ścieżki idącej w lewo do schroniska Rifugio Comino (oznaczenia szlaku 22), przechodzimy prawie bez wysiłku w terenie o stale umiarkowanym nastromieniu. Docieramy do zakosu, przy którym znajduje się kolejne odbicie w lewo, tym razem do schroniska Rifugio Dalmazzi (oznaczenia szlaku 23). Bez możliwości popełnienia pomyłki kontynuujemy wędrówkę nieutwardzoną drogą w górę doliny Valle di Ferret. Za małym zakosem mijamy wzgórze, na którym znajduje się schronisko

Rifugio Elena (już dobrze widoczne) i trzema szerokimi zakosami pokonujemy ostatni odcinek podejścia. Przy ostatnim zakręcie (2030 m) mijamy ścieżkę, która skręca w lewo, prowadząc na przełęcz Col Petit Ferret i do schronu Bivacco Fiorio (oznaczenia szlaku 24). Skręcamy w prawo, docierając na szeroką półkę, na której wznosi się schronisko **Rifugio Elena** (Arp Prè de Bard lub Prè de Bar, 2067 m, 1:10 h). Podczas gdy na północnym wschodzie rozciągają się zaokrąglone, porośnięte trawą zbocza Tête Ferret, na północnym zachodzie możemy oglądać jezioro lodowca Prè de Bard, zamknięte między skalną granicą Aiguilles Rouges de Triolet a szczytem Mont Dolent. Mijamy schronisko oraz odbicie popularnego szlaku, który biegnie na przełęcz Col Grand Ferret (oznaczenia

▼ Wygodna, nieutwardzona droga prowadząca do schroniska Rifugio Elena.



Kup książkę



▲ Mały most nad potokiem Torrente de la Combette.

szlaku 25, Tour Mont Blanc). Wchodzimy na wyraźną ścieżkę, która przez łąki prowadzi do przysiółka Arnouva (szlak TMB, stale widoczne oznaczenia). Bez trudności docieramy do rwącego potoku, który spływa z położonej wyżej dzikiej, odizolowanej doliny Vallon de la Combette, przechodzimy przez strumień małym mostem i kontynuujemy wędrówkę w poprzek zbocza, docierając do ruin zabudowań **Tsa de Jean** (1934 m). Od tego momentu idziemy



▲ Szczyt Mont Dolent.

małym grzbietem porośniętym trawą (widok na dolinę Val Veny, Mont Blanc i Aiguille Noire), schodząc łatwo do miejsca startu (1:50 h).

UWAGI

Aby uniknąć ewentualnych trudności na trasie zejścia, choć są one minimalne, rodziny z małymi dziećmi mogą wrócić do miejsca startu, idąc nieutwardzoną drogą w przeciwnym kierunku.

Poleć książkę



▲ Łąki w górnych partiach doliny Val Ferret.

Kup książkę

SCHRONISKA W DOLINIE VAL FERRET I ICH HISTORIA

Miejsce, w którym dziś wznosi się schronisko Rifugio Boccalatte-Piolti, już w 1864 r. Edward Whymper uznał za idealną lokalizację na nocleg przed próbą wejścia na szczyt Grandes Jorasses, który udało mu się zdobyć rok później. Ponieważ pierwszy budynek postawiono tu w 1881 r., schronisko Rifugio Boccalatte-Piolti jest jednym z pierwszych w Dolinie Aosty. Przebudowywano je wielokrotnie i przed, i po II wojnie światowej, a także w 1984 r. Nosi nazwę na pamiątkę turyńskich alpinistów, Gabriela Boccalatte i Maria Piolti, którzy zginęli w 1938 r. na Aiguille de Triolet. Innym historycznym schroniskiem w dolinie Val Ferret jest Rifugio Cesare Dalmazzi, zadedykowane innemu alpinście z Turynu. Pierwszy obiekt zbudowano w 1882 r. I początkowo korzystali z niego w większej mierze poszukiwacze kwarcu niż alpinści. Schronisko z prawdziwego zdarzenia powstało w 1932 r., przebudowano je w 1980 r. I zrewitalizowano w 2003 r. Krótszą historię ma schronisko Rifugio Elena. Zbudowano je w przeddzień zakończenia I wojny światowej, na trawiastej półce na terenie pastwisk Prè de Bard, u podnóża lodowca Ghiacciaio Prè de Bard. Schronisko to zawdzięcza swoją nazwę, nie jak można byłoby pomyśleć, królowej Helenie Petrowić-Niegosz, żonie króla Włoch Wiktora Emanuela III, lecz małej dziewczynce, córce pasterza, który na halach Prè de Bard pisał zwierzęta. Pewnego dnia dziewczynka poczuła ostry ból brzucha i zmarła wkrótce potem. Zdrutgotany śmiercią dziecka ojciec porzucił pracę na pastwiskach, wcześniej jednak nazwał imieniem córki jedną z chat, którą później przebudowano i przekształcono w schronisko. Prymitywny budynek zniszczyła w 1960 r. lawina i dopiero w 1995 r. obiekt zyskał aktualny kształt. Na wlocie do doliny Vallon de Malatra stoi z kolei schronisko Rifugio Bonatti, najmłodsza baza wypadowa w dolinie Val Ferret. Otwarto je bowiem w 1998 r. W obecności samego Waltera Bonattiego. Jest to więc niezwykle rzadki przypadek schroniska zadedykowanego żyjącemu alpinście.



Poleć książkę



Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę



Księgarnia
internetowa



Lubię to!
Nasza społeczność

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —



1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Wznoszący się na 4810 m n.p.m. Mont Blanc zwyczajowo uznaje się za najwyższy szczyt Europy. Przez wieki był nazywany Górą Przekłątą. Potem stał się Białą Górą i utracił złowrogą reputację. Dziś Mont Blanc jest symbolem, jego nazwa automatycznie przywołuje koncept góry i szczytu. Poza najwyższym wierzchołkiem aż 27 pozostałych głównych szczytów masywu przekracza wysokość 4000 m n.p.m., a dostępu do nich w większości przypadków bronią majestatyczne granitowe ściany i lodowce.

WĘDROWANIE DOLINAMI U PODNÓŻY MONT BLANC

U stóp masywu ciągną się kilometry szlaków umożliwiających zbliżenie się do tego fascynującego lodowo-skalnego giganta w różnorodny i zindywidualizowany sposób. I tak oto możemy wędrować porośniętymi trawą grzbietami Mont Fortin lub Mont de la Saxe, z których rozpościerają się niesamowite widoki na szczyty grupy Mont Blanc. Spacerować malowniczymi płaskowyżami i korzystać z noclegów, na przykład w schroniskach: Elisabetta, Elena, Bonatti i Bertone, do których dojście jest także w zasięgu rodzin z małymi dziećmi. Możemy również szukać samotności i ciszy, wędrując śladami historii i ciekawostek przyrodniczych w dolinach Val Sapin lub Comba d'Arminaz, albo wybrać się na bardziej wymagające trasy i zagłębić, choćby w nieznacznym stopniu, w urzekające królestwo masywu Mont Blanc, docierając do schronów: Hess, Rainetto i Fiorio. Wędrówka dolinkami w Val digne to kolejny krok, aby na nowo odkryć tutejsze góry. A czekają jeszcze szlaki biegnące w dolinie La Thuile — prawdziwy skarbiec niespodzianek, ukazujący różnorodność i kontrastowość krajobrazów przemierzanych okolic, gdzie jeziora, wodospady, obszary podmokłe, wielkie i małe lodowce, skalne piramidy i gęste lasy noszą ślady historii pisanej przez człowieka i przyrodę.

Opisane w książce 44 trasy obejmują niemal wszystkie oznakowane szlaki w dolinach Val Ferret, Val Veny, kotlinie Courmayeur, a także dolinach Val digne i La Thuile.

NAJPIĘKNIEJSZE

TRASY HIKINGOWE

MONT CHÉTIÉ / JEZIORO LAC CHÉRIOUT I LAC DES VESSES / PRZECIEZ COL DE LA VOULA I MONT FORTIN / MONT FORTIN I PRZECIEZ COL DES CHAUNANES / SCHRONISKO RIFUGIO ELISABETTA / PRZECIEZ COL DES CHAUNANES / PRZECIEZ COL DE LA SEIGNE / SCHRON BIVACCO HESS / SCHRON BIVACCO RAINETTO / JEZIORO LAC DU MAGE / OSRÓD MAGE - JARDIN DU MAGE / SCHRONISKO RIFUGIO MONZINO / SCHRONISKO RIFUGIO BOCCALATTE-PILOTI / SCHRONISKO RIFUGIO D'ALMAZZI / SCHRONISKO RIFUGIO ELENA / SCHRON BIVACCO FIORIO / PRZECIEZ COL GRAND FERRET / HALE ARP GUÉ DÉSTI / ARP NOUVA DI MEINEN / SCHRONISKO RIFUGIO BONATTI / PRZECIEZ COL DE MALATRA / SZCZYT TÊTE ENTRE DEUX SAUVS / PRZECIEZ COLLE BATAILLONE ADRIA / SCHRONISKO RIFUGIO BERTONE / SZCZYT MONT DE LA SAXE I TÊTE DE LA TRONCHE / SCHRONISKO RIFUGIO BERTONE / SZCZYT MONT DE LA SAXE I TÊTE DE LA TRONCHE / SZCZYT TÊTE DE LUCONY (TESTA DI LICONI) / PŁASKOWYŻ LA SICHE / SZCZYT TÊTE DE LUCONY (TESTA DI LICONI) / DOLINA VALON DE PLANAYAL / PUNTE FETTA / HALLA PROMOUO I PRZECIEZ PASSO ALTO / SZCZYT MONT CRAMMONT / PRZECIEZ COL DE LA VOULA / PRZECIEZ COL DES CHAUNANES / PRZECIEZ COLLE DI BASSA SERRA / SZCZYT BELLA VALLETTA I MONT VALMISAN / WODOSPADY RUTTOR / JEZIORA LACS DE LA BELLE COMBE / SCHRONISKO RIFUGIO DEFETTES I PRZECIEZ COL DE PLANAYAL / PRZECIEZ PASSO ALTO / KOPALNIE LA THUILE I PRZECIEZ COL DE LA CROIX / JEZIORO LAC D'ARPY I PRZECIEZ COL DE LA CROIX / JEZIORO LAGO DI PIETRA ROSSA I SZCZYT BECCA POUCEGNENTA

Cena 79,00 zł



Bezdroża

ebook dostępny na
ebookpoint



Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

Sprawdź najnowsze promocje:
<http://bezdroza.pl/promocje>
 Przewodniki najchętniej czytane:
<http://bezdroza.pl/bestsellery>
 Zamów informator podróźniczy:
<http://bezdroza.pl/newsletter>